

Una experiència tradicional

Presentació

Una experiència tradicional és un treball que es basa en el casament marroquí, especialment del nord del Marroc. La meva intenció realitzant el treball era fer conèixer aquest nou estil de casament i, a la vegada, descobrir a fons les tradicions i rituals del meu país natal.

Metodologia i cos del treball

Vaig començar mirant vídeos i fotos dels casaments familiars al qual havia assistit i gràcies a algunes pàgines web, llibres i familiars he pogut contactar amb persones que m'han pogut donar la informació que necessitava per poder realitzar cada punt d'aquest treball amb tot detall.

El focus principal de tot el meu treball va estar la Imane (germana meva), ja que si no hagués estat per ella, jo no l'hauria pogut fer.

El casament marroquí es basa en les tradicions de la religió musulmana i aquesta diu que la paraula 'casament' vol dir la unió entre dues persones amb l'acceptació d'aquests i davant dels ulls de Déu, i a l'Alcorà se cita un fragment

que és vital per a aquesta unió: «Aconsello que l'elecció dels cònjuges estigui basada en la castedat, decència i religiositat».

Cal tenir en compte la diferència que hi ha entre un casament musulmà i un de catòlic i és que els nuvis a l'Islam es casen de manera oficial davant d'un imam dos o tres dies abans de la celebració, i a l'acte només hi pot assistir el pare o la mare de la núvia, i el mateix en el cas del nuvi.

La celebració del casament antigament durava set dies i actualment s'ha reduït a tres, però se segueixen mantenint els mateixos rituals característics de cada dia. El primer dia es caracteritza per ser el del *hammam*, el lloc on la núvia va acompanyada dels seus familiars a relaxar-se, embellir-se i purificar el seu cos per al següent ritual que té lloc el segon dia. El segon dia és més conegut amb el nom del dia de la *henna*: la *henna* és una de les plantes més apreciades al Marroc i a l'Islam en general. L'Alcorà la descriu com «La reina de totes les flors, de suau perfum d'aquest món i de l'altre», i, per a l'Islam, el moment d'embelliment és quan la núvia duu les mans i els peus tatuats amb flors i arabescos de *henna* que només una *nakacha*¹ pot realitzar. En aquest ritual hi assisteixen tots els familiars i gaudeixen de la música i l'ambient mentre la núvia es tatua vestida amb un *caftà*.²

El tercer i últim dia d'aquest procés tan màgic està ple de rituals, és la cirereta del pastís. El dia comença amb l'ofrena que són els regals, amb els quals el nuvi obsequia la núvia, i els més característics són: llet, dàtils farcits de nous, or (que normalment sol ser tot el conjunt de collaret, polsera, arracades i anell), teles, bossa, *henna* (es porten unes bossetes plenes de la planta de la *henna* i les reparteixen al ritual de l'*aad izar*), maquillatge i un ram de flors. Seguidament, després de l'ofrena té lloc la segona tradició l'*Aad izar*, típica només de Tànger i Tetuan, que depenent de la família escull realitzar-la o bé el dia de la *henna* o bé en el dia principal, i en el cas del casament de la meva germana vam escollir que fos el dia principal a l'inici de la gran cerimònia. Durant aquest ritual la núvia llueix un altre *caftà* i va coberta amb una mena de tela d'encaix i acompanyada de dues jovenetes també cobertes amb encaix i cadascuna subjectant una espelma mentre que l'*adaya*³ treu una familiar o amiga que estigui casada a la qual també cobreix amb una tela d'encaix i passa la seva tela d'encaix a la núvia, mentre l'*adaya* va recitant parts de l'Alcorà simbolitzant que ara la jove s'ha casat i se'n va de casa seva a casa d'una altra família i també formarà la seva família.

1 Nakacha: és una dona que està especialitzada a tatuar amb henna les núvies i és l'encarregada de dur a terme tot el procés del dia de la henna.

2 Caftà: és un vestit tradicional dels països àrabs que es duu a les cerimònies.

3 Adaya: és la dona encarregada de dur a terme el ritual de l'*Aad izar*.

Finalment, la nit acaba amb l'últim ritual, que s'anomena llet, dàtils, obsequis i pastís. És el moment en el qual el nuvi i la núvia es vesteixen a l'estil occidental i es donen mútuament llet i dàtils plens amb nous i el nuvi l'embelleix amb l'or que li ha portat a l'ofrena i, acabat el procés, fan una mossegada al pastís. Finalment, acaba la nit quan la núvia i el nuvi puguen al cotxe prèviament decorat i finalment van a l'hotel on s'allotjaran.

El dia després comença amb el ritual conegut com el matí, és el moment en què la núvia s'aixeca a casa de la família del nuvi i, a casa de la núvia, la seva família prepara *harira* (una sopa tradicional del Marroc) i les jovenetes preparen una safata amb panellets embolicats en capsetes, *fakusas* i sucre; llavors finalment, mentre toquen els músics anomenats «la banda», les jovenetes surten a ballar amb la safata davant de la casa de la núvia, i finalment la mare de la núvia prepara tot un seguit de detalls per a la família del nuvi que la tieta porta a casa d'aquests.

Ara bé, cada ritual té el seu propi vestuari i maquillatge i depenent de la família es llueixen quatre vestits diferents o més. Com anteriorment he esmentat, el dia de la *henna* i l'*Aad izar* la núvia llueix uns caftans d'allò més tradicional i va sense maquillar; el dia principal, depenent de la família, la núvia llueix tres o quatre vestits. El primer s'anomena el de la *xada*, és el vestit religiós ja que mentre el llueix l'orquestra va tocant música religiosa; aquest normalment sol ser de tonalitats verdes i el maquillatge sol ser de les mateixes tonalitats, amb els llavis vermells. El segon que llueix s'anomena *amira* i és el vestit més creatiu, en què la núvia escull el vestit dels seus somnis i el maquillatge s'adequa amb el color del vestit, i, finalment, el vestit blanc compartit en totes les religions i totes les cultures. I un complement que s'utilitza per lluir els vestits és l'*amaria*, que és una plataforma d'acer decorada on les ajudants de l'especialista que vesteix i maquilla la núvia la sacsegen dins d'aquesta plataforma per lluir el vestit de l'*amira*.

Finalment tindriem el casament del nuvi que se celebra de manera diferent al de la núvia el mateix dia que el principal i té lloc la *henna* del nuvi, que es vesteix amb una *gel-laba* (vestit tradicional dels àrabs), mentre que un amic o un imam seu al seu costat va recitant parts de l'Alcorà i puja a fotografiar-se amb la núvia, mentre que ella porta el vestit de la *xada*. Tot seguit es vesteix amb un vestit amb el qual acabarà la cerimònia. En tot casament marroquí mai no hi falta el menjar i, sense exagerar, es pot dir que s'arriben a servir tres plats més les postres, i de fet és així: el primer plat que serveixen els cambriers és l'amanida al gust de la família; el segon és carn amb fruits secs, seguit per un tercer plat que és el pollastre al forn i, finalment, les postres que, en el nostre cas, vam escollir que fos un flam.

Després tenim els panellets que es reparteixen en bossetes a tots els convidats, el que vam escollir nosaltres van ser: banyes de gasela, panellets d'ametlles, pa-

nellets de nous, cor d'ametlles cobert de xocolata blanca, pasta d'ametlles embolicada en pasta de full i coberts de mel i *fakusas*. Finalment, tenim el pastís que mengen els nuvis, com he esmentat anteriorment.

Pel que fa al pressupost del casament de la Imane va rondar els 5.000 euros, comptant que els tres vestits del dia principal (la *xada*, l'*amira* i el vestit blanc) foren llogats a l'especialista que vesteix i maquilla la núvia. El que va sortir més car de tot el pressupost va ser l'especialista, ja que lloga tots els vestits, s'encarrega del maquilatge, els complements..., és el focus principal de tota la cerimònia.

Conclusions

La meva conclusió principal del treball és que tot i que visc en un altre país i he vist diferents estils de casament, voldria casar-me a l'estil del Marroc. Per a mi, a diferència d'altres casaments, el casament marroquí és màgic, té alguna cosa especial. Això sí, es gasten molts diners, però és el somni de cada noia tenir un dia màgic i de princesa per a ella sola, on ella sigui el centre d'atenció de les mirades de tothom i, en especial, unir-se en aquest dia amb l'amor de la seva vida.

Bibliografia

En referència a la bibliografia, el que més he utilitzat per reforçar el meu treball ha sigut la meva família i la seva experiència, i especialment he consultat algunes webs: – <http://heymorocco.com/culture/wedding-traditions-morocco.aspx> pel que fa a les tradicions i rituals del casament marroquí. – <https://amazighen.wordpress.com/tag/caftan/> pel que fa als caftans o vestits tradicionals. – Finalment em va ser de gran utilitat aquest vídeo de youtube <https://www.youtube.com/watch?v=7pcnHcaPVnA> on es mostra tot amb detall.